

**Krisztinavárosi
Havas Boldogasszony
Plébániatemplom**

2011 a Család éve

Szombat esti gondolatok

25.
augusztus 13.

**II. János Pál pápa FAMILIARIS CONSORTIO című
apostoli buzdítása**

**az egész Katolikus Egyház püspökeihez, papjaihoz és híveihez
a keresztény család feladatairól a mai világban**

Részesedés az Egyház életében és küldetésében (B. pont)

A keresztény család Istennel dialógusban levő közösség

A Házasság Hétvége lelkiségi mozgalomban régóta és sokat beszélgetünk házaspárokkal, és nagyon érdekes megfigyelésre tettünk szert: Istenben hívő, vallását gyakorló házaspárokat képzeljük el, egészen fiatalon, a házasság kezdetén. Az a tapasztalat, hogy tudnak, és akarnak is közösen imádkozni. Mindketten megszokták, hogy egyedül is élő kapcsolatuk van a Jóistennel, de amikor a közös élet első és boldog tapasztalatait élik át, - a románc időszakában - szeretnék ezeket az örömeiket közösen is Istennel megosztani.

Utána jönnek a gyerekek, és amikor arról van szó, hogy a kicsiket tanítani kell imádkozni, akkor esténként ismét szívesen összeülnek, együtt a család, és örömmel élik át, ahogy a (kicsik) kapcsolata Istennel kezd kibontakozni.

Amikor 15 - 25 éves házasságokkal beszélgetünk, azt tapasztaljuk, hogy legtöbbször az Istennel való kapcsolat magánügy. Ádám is oda fordul még Istenhez, meg Éva is, de ketten együtt legföljebb csak úgy, hogy egymás mellett ülnek a templomban. Mi lehet az oka ennek a törésnek? Az, hogy kifutottak alóluk a gyerekek? Vagy az, hogy akkor már Istennél se tudom magamat vigasztalni a páromtól kapott sebek miatt? Vagy az, hogy legalább ennyi magánügyem azért kell, hogy megmaradjon, ha a többi mind közös?

Mi sem vagyunk a legjobb példa arra, hogyan kellene férfinak és nőnek napi rendszerességgel Istenhez fordulni. De vannak erre nagyon jó példaképeink. Ismerünk házaspárokat, akik rendszeresen kettesben zsolozsmáznak. - Erre külön buzdít is ez az apostoli levél. Szüleink idősek már, az egész napos tevékenység amúgy is nehéz már számukra, erre kitalálták, hogy ebéd előtt leülnek, és bekapcsolódnak a Mária Rádió rózsafüzérébe.

Mi magunk sajnos nem vagyunk olyanok, hogy „ne múljék el a nap a haragotok fölött”. Ha valamin összezörrentünk, akkor napokig tudjuk hordozni a sebeket. Sokszor megtörtént már, hogy szinte „kilátástalanul” közénk állt valami konfliktus, valami „megbocsáthatatlan”, áthidalhatatlan szakadék. Sajnos vannak ilyen helyzetek is a házasságban, nálunk többször is előfordult már.

Találtunk rá egy hatékony gyógyszert, és mivel ehhez a fejezethez illik, most közzétesszük, mindenkinek ajánljuk. Előbb olvassátok el a Bibliából a rézkígyóról szóló történetet. (Szám 21,4-9) Jól tudjuk, hogy az ott említett rézkígyó a kereszt előképe. A megoldhatatlan konfliktusainkat sokszor mi is úgy éljük át, mint amikor megmar a mérges kígyó, a skorpió. Azt mondja az írás: Ott van a kereszt a házatokban, üljetek elé ketten, nézzetek fel hittel rá, és meggyógyultok. - Mi kipróbáltuk, - sajnos többször is kellett már, - de eddig mindig meggyógyultunk. Semmi más nem kell hozzá, csak **ketten együtt, hittel** - felnézni rá. Valószínű, hogy azért működik, mert valójában a házasság szentségi kegyelme árad ki ránk ilyenkor ott a kereszt alatt. Különleges szentségi ereje van annak, hogy mi házaspárok, Istenre hagyatkozva meg tudjuk gyógyítani egymást.

Sokan nem tudják, hogyan fogjanak hozzá a közös családi ima kialakításához. Nekünk más család segített ebben. Este voltunk náluk vendégségben, a gyerekeket fektetni kellett, utána mi még maradtunk. Ha mi lettünk volna a vendéglátók, mi imádság nélkül küldtük volna ágyba a gyerekeket. Ők viszont meghívtak minket ebbe a „szentélyükbe”. Utána nagy vágyat éreztünk, hogy mi is így imádkozzunk otthon. **Az imádkozni tudó család nem magánügy !** Hiszen annyi ember van, aki otthon ezt nem tanulhatta meg. Segítségre, ötletekre várnak, segítsetek nekik. Szeretettel: F.Sz.G. & P.